

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ КОНВЕРСІЇ ЯК ПРОДУКТИВНОГО СПОСОБУ СЛОВОТВОРУ В АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Вікторія Котлярова, Марина Ткач

Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького

Анотація:

Статтю присвячено дослідженню засобів словотвору в сучасній англійській мові, одним із яких є конверсія. Зокрема розглянуто становлення конверсії як одного з найбільш ефективних засобів утворення нових слів, що на сьогодні має високу активність у всіх стилях мови і дає велику кількість новостворених слів. Спираючись на вже досягнуті результати в царині розкриття сутності явища конверсії, зроблено комплексний аналіз конверсії як одного зі способів словотвору в романі Джека Лондона «Мартін Іден». Конверсія – надзвичайно продуктивний спосіб словотвору, поширений у сучасній англійській мові. Процес конверсії охоплює майже всі частини мови, проте найактивнішим він є в межах іменника і дієслова. Конверсія – єдиний спосіб словотвору, за якого нове слово утворюється без кількісних змін основної форми вихідного слова і без застосування будь-яких лінійних словотворчих засобів. У сучасній англійській мові найбільш поширеним є конвертування дієслів від складних іменників, номінативних сполучень, а також складноскорочених слів, аббревіатур, зрощень. Ця проблема досліджується вченими з різних боків, зокрема вивчаються способи утворення конверсії, її функціонування та роль у художньому тексті, семантичні відношення в межах пари конверсивів тощо. З'ясовано, що в процесі конверсії нове слово утворюється від певного наявного кореневого слова, змінюючи категорію частини мови й не змінюючи морфемну форму первісного кореневого слова. Доведено, що переміщення слова з однієї частини мови в іншу зумовлює зміну парадигми. Показано, що поширення конверсії як способу словотвору тісно пов'язане з особливостями граматичної будови англійської мови та її історією.

Аннотация:

Котлярова Виктория, Ткач Марина. Особенности функционирования конверсии как продуктивного способа словообразования в английской литературе.

Статья посвящена исследованию словообразовательных средств в современном английском языке, одним из которых является конверсия. В частности рассмотрено становление конверсии как одного из наиболее эффективных средств образования новых слов, которое в настоящее время имеет высокую активность во всех стилях языка и дает большое количество новообразованных слов. Опираясь на достигнутые результаты в области раскрытия сущности явления конверсии, проведен комплексный анализ конверсии как одного из способов словообразования в романе Джека Лондона «Мартин Иден». Конверсия – очень продуктивный способ словообразования, который широко распространен в современном английском языке. Процесс конверсии охватывает почти все части речи, однако, активный он в пределах существительного и глагола. Конверсия – единственный способ словообразования, при котором новое слово образуется без количественных изменений основной формы исходного слова и без применения каких-либо линейных словообразовательных средств. В современном английском языке наиболее распространенным является преобразование глаголов от сложных существительных, номинативных сообщений, а также сложносокращенных слов, аббревиатур, сращений. Эта проблема исследуется разносторонне, рассматриваются процессы образования конверсии, ее функционирование и роль в художественном тексте, семантические отношения в пределах пары конверсивов и т. д. Выяснено, что в процессе конверсии новое слово образуется от определенного существующего корневого слова, меняя категорию части речи, не меняя при этом морфемную форму первоначального корневого слова. Доказано, что перемещение слова из одной части речи в другую вызывает изменения парадигмы. Показано, что широкое распространение конверсии как способа словообразования тесно связано с особенностями грамматического строя английского языка и его историей.

Resume:

Kotliarova Viktoriia, Tkach Maryna. Peculiarities of conversion functioning as a productive way of word-formation in English literature.

The article is devoted to the study of word formation tools in modern English, one of which is conversion. In particular, the formation of conversion as one of the most effective means of forming new words, which currently has a high activity in all areas of speech and gives a large number of newly formed words. Based on the results already achieved in the field of revealing the essence of the phenomenon of conversion, we tried to present a comprehensive analysis of conversion as one of the ways of word formation in Jack London's novel "Martin Eden". Conversion is an extremely productive way of word formation that is widespread in modern English due to the grammar and history of the language in question. This is an active process. The conversion process covers almost all parts of speech. However, it is most active within the noun and verb. Conversion – the only way of word formation, in which a new word is formed without quantitative changes in the basic form of the original word and without the use of any linear word-formation tools. In modern English, the most common is the conversion of verbs from complex nouns, nominative combinations, as well as complex abbreviated words, abbreviations, conjunctions. This problem is studied in many ways, the processes of conversion formation, its functioning and role in the literary text are considered. Particular interest is semantic relationships within a pair of conversives. It has been found that conversion is the way new words are formed in modern English, the process of creating a new word from a specific existing root word by changing the category of the part of speech without changing the morpheme form of the original root word. Moving a word from one part of speech to other causes a paradigm shift. The widespread use of conversion as a way of word formation is closely connected with the peculiarities of the grammatical structure of the English language and its history.

Ключові слова:

конверсія; словотворення; конверсиви; конверсійні утворення.

Ключевые слова:

конверсия; словообразование; конверсивы; конверсионные образования.

Key words:

conversion; word-formation; converses; conversion formations.

Постановка проблеми. Актуальність обраної теми зумовлена тим, що впродовж тривалого часу явище конверсії було і залишається однією з проблем, які потребують нагальної уваги з боку лінгвістів. Процес утворення нового слова може бути поєднаний із переходом його з класу однієї

частини мови в інший. Це одне з головних джерел поповнення лексики, і для нього майже немає формально-морфологічних обмежень. Таке морфолого-семантичне перетворення і називається конверсією.

Спираючись на вже досягнуті результати в галузі розкриття сутності явища конверсії, ми зробили спробу комплексно проаналізувати конверсію як один зі способів словотвору в романі Дж. Лондона «Мартін Іден». Джек Лондон створював себе – створював письменника, створював людину. І водночас створював в американській і в усій світовій літературі зразки Письменника і Людини, які входили у свідомість поколінь, формуючи особистості й біографії інших письменників.

Нові дослідження уточнюють, доповнюють і розширюють наші уявлення про особливості контекстуально-енергетичного поля його художнього слова. І тут немає другорядних позицій і значень, оскільки все, залишене Джеком Лондоном у спадок поколінням, – значуще. Головна домінанта, що проходить крізь усю творчість письменника, – людина. Герої романів, повістей і оповідань Лондона – люди, яким завжди притаманний певний комплекс рис характеру, єдиний стрижень. Це завжди особистості, що не вписуються в суспільство. У такому контексті міркувань обрана нами тема дослідження така ж важлива, як і всі інші, пов'язані з вивченням особливостей стилю письменника. Один із його визначників – конверсія, що й стала предметом нашої пильної уваги. Під час прочитання роману ми з'ясували, що в ньому достатньо повно використано цей тип словотвору. Він давав змогу письменникові оперувати новим словом без кількісної зміни основної форми вихідного слова і без застосування будь-яких лінійних словотворчих засобів.

У процесі опрацювання тексту ми натрапили на багато прикладів конверсії, про які можемо сказати, що вони репрезентують різні типи словотвору. Однак найбільш вживаними є такі:

- утворення дієслова від іменника;
- утворення іменника від дієслова;
- утворення дієслова від прикметника.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Конверсію вважають одним з основних способів словотворення в сучасній англійській мові. Це надзвичайно продуктивний спосіб поповнення лексичного складу будь-якої мови новими словами. Конверсія наявна в багатьох мовах, але саме в англійській вона набула широкого розповсюдження, що пояснюють збігом звукової форми іменників і дієслів через втрату закінчень. Аналізу стану вивчення проблеми конвертування лексичних одиниць присвячено праці таких філологів, як І. Арнольд, О. Єсперсен, О. Кубрякова, В. Ярцева. Зокрема І. Арнольд вважає конверсію домінантним способом словотворення в англійській мові. Уперше цей термін у граматиці англійської мови вжив Г. Суйт у 1891 р. Конверсія була предметом численних

лінгвістичних дискусій, тому в літературі є різні версії на позначення цього явища: транспозиція, конверсія, функціональний зсув (zero-derivation, root-formation, functionalchange / shift). Ця проблема досліджується вченими з різних боків, зокрема вивчаються способи утворення конверсії, її функціонування та роль у художньому тексті, семантичні відношення в межах пари конверсивів тощо.

Формулювання цілей статті. Мета статті – з'ясувати особливості функціонування конверсії в обраному для аналізу творі. Для досягнення мети необхідно виконати такі завдання:

- схарактеризувати конверсію як тип словотвору;
- з'ясувати особливості лексико-семантичного поля конверсії;
- визначити місце роману «Мартін Іден» у контексті життєпису і творчості Джека Лондона;
- показати роль і місце конверсії в ідіостилі Джека Лондона.

Виклад основного матеріалу дослідження. Лексичний склад будь-якої мови – це сукупність слів і словотвірних елементів, які складають організовану і цілісну систему. Лексичні явища певним чином об'єднуються за спільними ознаками й вивчаються у сукупності – у їх морфологічному складі, за значенням, сталими властивостями, лексико-естетичними ознаками, походженням, діалектними розбіжностями.

Слово вважається головною одиницею лексикологічного дослідження з тієї причини, що в ньому простежуються закони розвитку і зміни словникового складу мови. Слово, як і кожна мовна одиниця, – це явище, що має форму і зміст (значення). Форма наявна завдяки фонетичній оболонці і має морфологічні категорії.

У своїй сукупності слова змінюються в мовленні за граматичними законами. У лексичному розумінні слово визначається як одиниця називання, що має лексико-семантичне наповнення й може виражати сформульоване поняття. Проблема конверсії було порушено досить давно. Причини, які зумовили поширення конверсії як мовного явища, необхідно розглядати з погляду діакронії. Іменники та дієслова стали ідентичними за формою спочатку внаслідок втрати закінчень. Рідше – це опускання префікса: *mind* < OE *zemynd*.

Після зникнення закінчень наслідком фонетичного розвитку стало злиття звукових форм обох елементів цих пар.

OE	ModE
<i>drincan</i> v	<i>drink</i> v, n
<i>drinca, drinc</i> n	
<i>slæēpan</i> v	<i>sleep</i> v, n
<i>slāp, slep</i> n	

Схожа омонімія була результатом у запозичених з французької мови численних парах слів, що мали однаковий корінь, проте належали до різних частин мови у французькій мові. Ці слова втратили свої афікси і стали фонетично ідентичними в процесі асиміляції.

OFr	ModE
<i>eschequier v</i>	<i>check v, n</i>
<i>eschec n</i>	
<i>crier v</i>	<i>cry v, n</i>
<i>cri n</i>	

Конверсія – це тип словотвору, а не зразок структурних відношень. З іншого боку, останнє має головне значення. Однак потрібно диференціювати приклади конверсії та розглядати їх окремо, якщо вивчення відбувається з позиції діакронії.

Термін «конверсія» вперше вжив відомий дослідник англійської мови Р. Суїт у своїй книзі «New English Grammar» у 1891 році. Конверсія (від лат. «conversio» перетворення, зміна) – *лінгв.* спосіб утворення слова за допомогою зміни його граматичних характеристик, без додавання афіксів.

Відомі лінгвісти (О. Смирницький, В. Ярцева, О. Есперсен) використовують також терміни «безафіксний» чи «кореневий» словотвір або «зміна функції». Усі ці терміни не дуже вдалі й не відображають сутності явища.

Конверсія – єдиний спосіб словотвору, за якого нове слово утворюється без кількісних змін основної форми вихідного слова й без застосування будь-яких лінійних словотворчих засобів. У сучасній англійській мові найбільш поширеним є конвертування дієслів від складних іменників, номінативних сполучень (to bottom-line, to hip-pocket, to test-tube, to joint-venture), а також складноскорочених слів, аббревіатур, зрощень (e-mail – toe-mail, deejay – to deejay, fax – to fax).

Термін «конверсія» асоціюється з певними «перетвореннями», які насправді не відбуваються, як не відбуваються і переходи слова з однієї частини мови в іншу, наприклад, іменника в дієслово або навпаки, оскільки за конверсії вихідне слово продовжує функціонувати в системі вихідної частини мови.

Термін «кореневий» незручний, оскільки залежно від структури вихідного слова за цим способом утворюються нові слова не тільки кореневі, а й і похідні, і складні, наприклад, to provision – *забезпечувати продовольством*, to blacklist – *заносити до чорного списку*.

Термін «зміна функції» абсолютно неприйнятний. Він пов'язаний із розумінням конверсії не як словотвору, а як слововживання. Уважаючи, що слово може вживатися у функції двох і більше різних частин мови, деякі автори (О. Есперсен, О. Кубрякова) стирають межі між

частинами мови. Але здебільшого вчені дотримуються того погляду, що одне слово не може одночасно належати до двох різних частин мови, тому що частини мови розрізняються між собою за семантикою, синтаксичними функціями, а в разі змінних частин мови – і за формами словозміни.

Конверсія визначається як такий тип словотвору, за якого нові слова виникають без зміни основної форми вихідного слова, проте в іншій частині мови одержують нові синтаксичні функції, нове лексико-граматичне значення.

Деякі вчені вважають парадигму єдиним словотворчим засобом за конверсії. Із цим важко погодитися, оскільки вона не враховує роль синтаксичної сполучуваності, дуже істотної для специфіки конверсії в англійській мові.

Отже, у процесі конверсії нове слово утворюється від певного наявного кореневого слова, змінюючи категорію частини мови й не змінюючи морфемну форму первісного кореневого слова. Переміщення слова з однієї частини мови в іншу зумовлює зміну парадигми.

Широке розповсюдження конверсії як способу словотвору тісно пов'язане з особливостями граматичної будови англійської мови та її історією.

У староанглійській мові для утворення нових слів широко використовувався її основний словниковий фонд, із якого нові слова утворювалися шляхом деривації і словоскладання. У такий спосіб у мові виникло дуже багато слів від одного кореня, що належали до різних частин мови.

Після норманського завоювання багато суфіксів втратили продуктивність і зникли. У середньоанглійський період відбувається, як відомо, вирівнювання закінчень. Граматичні закінчення, що показують розбіжності в числі, відмінку й роді, стають схожими за вимовою і тому непотрібними. Те саме відбувається й з дієслівними закінченнями. Після того, як багато закінчень відпало, однокореневі слова, що належать до різних частин мови, стали омонімічними. Так, наприклад, староанглійські *lufian* – *любити*, *lufu* – *любов*, *slaeran* – *спати*, *slaep* – *сон* стають омонімічними внаслідок нівелювання й відпадання закінчень, і тому в сучасній англійській мові *love* – *любов і любити*, *sleep* – *сон і спати*.

Їх граматичні форми так само стають частково омонімічними, тобто виникають омоформи.

У сучасній англійській мові дуже багато таких пар слів, де дієслово та іменник стали омонімами, хоча в староанглійській мові вони відрізнялися. Ось деякі найбільш поширені:

Anger – <i>гнів</i>
<i>гніватися</i>
Answer – <i>відповідь</i>
<i>відповідати</i>

Blossom – *квітка*
квітнути (*цвісти*)

Аналогічні пари можна навести для прикметників і дієслів:

Busy	зайнятий займатися	Dry	сухий сохнути
Free	вільний звільняти	Own	власний володіти

Comfort *втіха*
втішати

Cover

кришка
вкривати

Order

наказ
наказувати

Escape *втеча*
втекти

Cry

крик
кричати

People

люди
населити

Конверсія – надзвичайно продуктивний і поширений спосіб словотвору в сучасній англійській мові, що пов'язано з її граматикою та історією. Цей процес є активним і охоплює майже всі частини мови, проте найактивніший він у межах іменника та дієслова.

Вкажемо на цікаву деталь: віддієслівні іменники, утворені шляхом конверсії, які позначають дійову особу, переважно, мають зневажливий відтінок. Це твердження може бути проілюстровано такими прикладами: *bore*, *cheat*, *flirt*, *scold* → «*ascoldingwoman*», *tease* → «*apersonwhoteases*».

Іменники можуть бути утворені за допомогою конверсії і з будь-якої іншої частини мови, наприклад, від прислівників: ... *the bounding vitality which had carried her through what he had been a life of quite sharp ups and downs* (Лондон, 1993).

Фактично, слова, утворені за конверсією, здатні пристосовуватися до різного семантичного розвитку й набувати переносних значень; з іншого боку, є багато випадків повторних формувань із того самого полісемічного джерела: кожне нове утворення базується на іншому значенні.

У межах конвертованих пар М. Малюга наводить такі типи семантичних відношень:

1. Назва знаряддя – дія, яка здійснюється за допомогою цього знаряддя: наприклад, *a hammer – to hammer*; *a nail – to nail*; *a comb – to comb*; *a knife – to knife*; *a pump – to pump*; *a wheel – to wheel*; *a pill – to pill*.

2. Назва тварини – дія або аспект типової для цієї тварини поведінки: наприклад, *a dog – to dog*; *a wolf – to wolf*; *a monkey – to monkey*; *a rabbit – to rabbit*; *a rat – to rat*.

3. Назва частини людського тіла – дія, що здійснюється цією частиною тіла: наприклад, *a hand – to hand*; *a nose – to nose*; *a leg – to leg*; *an elbow – to elbow*; *a shoulder – to shoulder*; *an ear – to ear*; *a fist – to fist*; *a finger – to finger*; *a foot – to foot*; *a knee – to knee*; *a lip – to lip*; *a stomach – to stomach*; *skin – to skin*; *an arm – to arm*.

Подібна омонімія дієслів та іменників виникала також унаслідок запозичень із французької мови однокорених слів, що належали у французькій мові до різних частин мови й відрізнялися одне від одного, але фонетично збігалися у результаті запозичення й асиміляції.

Так, наприклад:

4. Назва професії або заняття – діяльність, типова для неї: наприклад, *a cook – to cook*; *a maid – to maid*; *a nurse – to nurse*; *a doctor – to doctor*.

5. Назва місця – процес, під час якого займається це місце: наприклад, *a room – to room*; *a house – to house*; *a place – to place*; *a table – to table*; *a cage – to cage*.

6. Назва резервуару – процес розміщення чогось у резервуарі: наприклад, *can – to can*; *bottle – to bottle*; *a pocket – to pocket*; *floor – to floor*; *a bag – to bag*; *garage – to garage*.

7. Назва страви – процес її споживання: наприклад, *a lunch – to lunch*; *supper – to supper*; *milk – to milk*; *water – to water* (Методичні Рекомендації, 2002, с. 43).

Безумовно, ці складні відношення потребують більш глибоких пояснень з боку лінгвістів.

Виходячи з теоретичних основ конверсії, ми здійснили спробу визначити її місце, роль та значення в романі Джека Лондона «Мартін Іден». Головна наскрізна домінанта всієї творчості письменника – людина. Це завжди особистість, що «не вписується» в суспільство, у звичне середовище, наділена непереборним оптимізмом. Дж. Лондон зберігає сам і доносить до читача могутню віру в творчі сили людини, у невмирущість життя, у непереможний поступ людської цивілізації. Це особливо помітно в знаковому творі письменника – романі «Мартін Іден». Розглянемо зразки конверсії, найбільш поширені в ньому. Насамперед звернемо увагу на перетворення типу $N \rightarrow V$, $V \rightarrow N$, $Adj \rightarrow V$. Щодо першого ($N \rightarrow V$), то зазначимо, що дієслова, утворені від іменників без допомоги будь-яких словотворчих засобів, шляхом вживання їх як присудків і додавання дієслівного суфікса -ed або -(e)s доволі поширені в творі, про що свідчать, наприклад, такі речення:

«*They sat on through the passing glory of the day, talking as lovers are prone to talk, marvelling at the wonder of love and at destiny that had flung them so strangely together, and dogmatically believing that*

they loved to a degree neverattained by lovers before» (London, 2009, с 168). Іменник love є в реченні додатком, тоді як дієслово loved – присудком.

«The blaze of tropic suns was in his face, and in his swelling, resilient muscles was the primordial vigor of life (London, 2009, с 69). → «He found time to admire the ease with which she sat down, then lurched toward a chair facing her, overwhelmed with consciousness of the awkward figure he was cutting». Іменник face в реченні є обставиною, а дієслово із закінченням -ing – означенням.

«Kreis began directly on Martin, step by step Norton interfered, until he and Kreis were off and away in a personal battle» (London, 2009, с 282). → «He stepped back to the table, tore open the envelope, and began to read, giving the stranger an opportunity to recover himself» (London, 2009, с 9). Іменник step у першому реченні вживається двічі.

«At any rate, invited to dinner he was by Mr. Morse – Ruth's father, who had forbidden him the house and broken off the engagement» (London, 2009, с 336). → «He stopped to dinner that evening, and, much to Ruth's satisfaction, made a favorable impression on her father» (London, 2009, с 83). Іменник dinner виступає в реченні додатком, а дієслово to dinner – присудком. «So he bolted his breakfast, a sickly, sloppy affair, as rapidly as they, and heaved a sigh of relief when he passed out through the kitchen door» (London, 2009, с 135). → «Gee, but you're a hummer!» Joe announced, as they sat down to breakfast in a corner of the hotel kitchen» (London, 2009, с 135). Іменник breakfast виступає додатком, а дієслово to breakfast – частиною складеного присудка.

«He likened himself to a poet, wrecked on the shores of a strange land, filled with power of beauty, stumbling and stammering and vainly trying to sing in the rough, barbaric tone of his brethren in the new land» (London, 2009, с 111). → «Martin looked with his left, landing on the pivoting man with the weight of his body behind the blow» (London, 2009, с 320). Іменник land виконує функцію обставини, а дієслово із суфіксом -ing – присудка.

«For a time so stepped was he in the plays and in the many favorite passages that impressed themselves almost without effort on his brain, that all the world seemed to shape itself into forms of Elizabethan tragedy and comedy, and his very thoughts were in blank verse» (London, 2009, с 75). → «The thirteen colonies threw off their rulers and formed the Republic so-called» (London, 2009, с 296). Іменник виконує функцію додатка, а дієслово, конвертоване від нього, – функцію присудка.

«An evasive answer and a request for more of his work was all he received» (London, 2009, с 224). →

«I'm goin' to tell Bernard all about it» she answered, when she was leaving (London, 2009, с 317). Іменник виконує функцію підмета, а дієслово – присудка.

«Back came a cool letter from the editor that at least elicited Martin's admiration» (London, 2009, с 225). → «After a few months, when he's cooled down, if you want to, you can get a job of drivin' delivery-wagon for him». Прикметник cool виконує функцію означення, а дієслово, утворене від нього, – присудка.

«The room was empty» (London, 2009, с 307). → «He emptied the hundred gold pieces into her lap in a glinting, tinkling streal» (London, 2009, с 317). → «Then he plodded down the road himself, to the water-tank, where half a dozen empties lay on a side-track, waiting for the up freight» (London, 2009, с 150). Прикметник empty конвертується в дієслово, яке в реченні виступає присудком і, своєю чергою, конвертується в іменник, що виконує роль підмета.

Працюючи з текстом, ми переконалися, що мають рацію ті лінгвісти, які не вважають конверсію «всеосяжним» типом словотвору. Системність засобів словотвору – явище гнучке. Конверсії іноді не зазнають слова, що набули певного словотвірного афікса (особливо, префікса), а також слова, які в процесі зміни парадигматичного статусу виявляють семантичну невідповідність іншій частині мови. З огляду на це, наприклад, не конвертуються іменники типу «анагеа». Характерною ознакою конверсії є те, що їй підлягають, головню, широковживані слова з простою морфологічною структурою.

Висновки. Дослідженню стилю творів Джека Лондона присвячена значна кількість праць. Здебільшого в них акцентується на своєрідності його художньої манери – динамічній, зосередженій, енергійній, точній і чіткій як у граматиці, так і в синтаксисі. Майстер слова досить вільно досягає цього в межах можливостей англійської мови, яка майже не знає складнопідрядності. В аналізованому романі «Мартін Іден» конверсія переважає під час творення дієслів. Джек Лондон часто утворював нові дієслова від іменників. Натомість утворення іменника від прикметника – процес набагато складніший, ніж конвертування прикметника від іменника. Очевидно, саме цим і пояснюється виявлена нами незначна кількість таких перетворень. Це пов'язано із суттєвими змінами семантичної структури прикметника: значення якості нелегко перетворити на значення предмета.

Проведене дослідження дає змогу з упевненістю твердити, що конверсії у творах Джека Лондона, зокрема в аналізованому романі, належить особливе місце.

Список використаних джерел

- Антропова, І. (2002). Джек Лондон. *Сільська школа України*, 6. С. 17.
- Зацний, Ю. А., & Пахомова, Т. О. (2001). *Мова і суспільство: Збагачення словникового складу англійської мови: навч. посібник*. Запоріжжя: ЗДУ. 242 с.
- Лондон Джек. *Мартин Иден*. Р. Е. Облонская (Пер. с англ.). Взято из <http://lib.aldebaran.ru/>
- Лондон, Д. (1993). *Мартин Иден*. М. Рябова (Пер.). Київ: Молодь. 336 с.
- Манакин, В. Н. (2004). *Сопоставительная лексикология*. Київ: Знання. 326 с.
- Методичні рекомендації з лексикології англійської мови*. (2002). М. В. Малуґа (Уклад.). Мелітополь. 60 с.
- Федина, М. Р. (2010). Дієслівна конверсія як основне джерело поповнення словникового складу сучасної англійської мови дієсловами. *Третій український педагогічний конгрес: зб. наук. праць*. Львів: Сполом. 380 с.
- London, J. (2009). *Martin Eden: книга для читання на англійському мові*. С-Петербург: КАРО. 512 с.

Відомості про авторів:

Котлярова Вікторія Юріївна

kotlyarovavictoria75@gmail.com

Мелітопольський державний педагогічний
університет імені Богдана Хмельницького
вул. Гетьманська, 20, м. Мелітополь,
Запорізька обл., 72312, Україна

Ткач Марина Валеріївна

tkacmarina-10@gmail.com

Мелітопольський державний педагогічний
університет імені Богдана Хмельницького
вул. Гетьманська, 20, м. Мелітополь,
Запорізька обл., 72312, Україна

doi: 10.33842/22195203/2021/26/148/153

Матеріал надійшов до редакції 28. 05. 2021 р.
Прийнято до друку 01. 06. 2021 р.

References

- Antropova I.(2002). Jack London // Rural School of Ukraine. № 6, P. 17. [in Ukrainian]
- Zatsny Y.A., Pakhomova T.O. (2001). Language and Society: Enriching the Vocabulary of the English Language. Zaporizhzhie, P. 43-56. [in Ukrainian]
- London Jack. Martin Eden. / Tr. from English by R.E. Oblonskaya. According to the server <http://lib.aldebaran.ru/> [in Russian]
- London D. (1993). Martin Eden / Tr. by M. Ryabova. K. : Molod', 336 p. [in Ukrainian]
- Manakin V.N. (2004). Comparative lexicology. K. : Znannya, 326 p. [in Russian]
- Methodical recommendations on the lexicology of the English language. (2002). Compiler M.V. Malyuga. Melitopol, 60 p. [in Ukrainian]
- Fedina M.R. (2010). Verbal conversion as the main source of replenishment of the vocabulary of the modern English language with verbs / M.R.Fedina // Third Ukrainian Pedagogical Congress: coll. of scient. works. Lviv, 380 p.[in Ukrainian]
- London J. (2009). Martin Eden: a book to read in English, 512 p. [in English]

Information about the authors:

Kotliarova Viktoriia Yuriivna

kotlyarovavictoria75@gmail.com

Bohdan Khmelnytsky Melitopol State
Pedagogical University
20 Hetmans'ka St., Melitopol,
Zaporizhzhia region, 72312, Ukraine

Tkach Maryna Valeriivna

tkacmarina-10@gmail.com

Bohdan Khmelnytsky Melitopol State
Pedagogical University
20 Hetmans'ka St., Melitopol,
Zaporizhzhia region, 72312, Ukraine

doi: 10.33842/22195203/2021/26/148/153

Received at the editorial office 28. 05. 2021.
Accepted for publishing 01. 06. 2021.